

LONG POINT, Canada

door Miguel Demeulemeester

voorjaar 2001

Je bent wild en je jongt wat... dat was zowat het eerste wat in me opkwam toen ik aan dit reisverslag begon over een voorjaartje bij Long Point Bird Observatory in Canada...

Ok, het is niet van 1,2,3 gegaan... maar om een lang verhaal kort te maken: ik had al lang de wens om eens een langere periode met vogels bezig te zijn, en de combinatie van fanatiek als we zijn, vrij zijnde van familiale zorgen, de mogelijkheid om loopbaanonderbreking te nemen en het eigenlijk ook een beetje beu te zijn in dat betonvergoten België... Heb ik de kans met beide handen genomen en ben ik eind maart 2001 vertrokken naar Canada... niet 100% wetende wat er nog allemaal te wachten stond.

Dit verslag gaat over een vrijwilliger op een vogeltrekstation in de periode eind maart tot begin juni op Long Point, zuid Canada, eigenlijk bijna zuidelijker in dit immens land (Canada is het 2de grootste land ter wereld) kan je niet. Het bekendere Point Pelee ligt zo'n 250km zuidelijker en dan ben je aan de grens met de USA.

Misschien zal het je verbazen maar het ligt ongeveer op de zelfde breedtegraad als Barcelona in Spanje! Het landschap moet je gaan vergelijken met Flevoland in Nederland denk ik, een groot stuk moeras in een groot meer en verder landbouwgrond met weinig bossen errond.

Nu, het woord is al gevallen, groot meer... wel Long Point is eigenlijk een schiereiland dat zich zo'n 30 km lang uitstrekt in Lake Erie. Lake Erie, het zuidelijkste van de 5 grote meren in Noord Amerika, de grens vormend tussen de USA en Canada, zoals al aangegeven hierboven. Het is er niet zoals je kent van op televisie, als je hoort 'Canada', neen, maar het is er niet minder mooi om als je eenmaal op het schiereiland bent... een stuk 'vaste' grond, penetrerend in een enorm meer, omzoomd met moerassen, her en der doorsneden met meer parkachtige landtongen, zandige stranden, stuifduinen, een savannachtig middenstuk, echt... enorm mooi.

Het is wel niet voor iedereen toegankelijk... grote delen zijn beschermd, privédoel of eigendom van de Canadian Wildlife Service. Het is erkend als een Ramsar gebied, 's winters en tijdens trekperiodes is het een van de grootste concentratiegebieden van eenden en watervogels alom. Long Point Bird Observatory heeft er 3 studie gebieden, waar er op elk van die geringd wordt tijdens de trekperiodes. Basisstation en uitvalbasis, trainings- en bezoekersruimte heet 'Old Cut', een klein bosrestantje grenzend aan de meer bebouwde basis van het schiereiland (Long Point Beach en Long Point Provincial Park zijn zowat het Blankenberge van de relatief dichtbij grote steden Toronto/Hamilton). Maar; eens de grens van het park bereikt, zo'n 2 km van Old Cut mag men niet meer verder richting de punt van het schiereiland over land; alleen over water mag dat nog wel. Tweede station op ongeveer helft van het schiereiland is 'Breakwater', een kleine, schamelige hut eigenlijk, maar zeer mooi omgeven door 'Courtright Ridge' een stuk vaste grond tussen de moerassen van Long Point, dat eeuwenoude bomen, poeltjes, heuveltjes ed;... herbergt, prachtig stukje natuur. Nu, net gezegd, je mag daar eigenlijk niet komen tenzij je voor het vogeltrekstation werkt en dan alleen ook zij die daar werken kunnen ook enkel per boot 'landen' op 'Breakwater' en ook verder dan richting de 'Tip'. Dat brengt me dan ook meteen op station 3 en zoals de naam vermoed, de punt van het schiereiland. Vergezeld van een vuurtoren staat een oud huis, prachtig gelegen op de zuidkant van de oever, zandstrand met zicht op de baai van Long Point, verschillende plassen herbergen steltlopers, je hebt er het eiland effect bijna zoals op de punt van Texel of andere Waddeneilanden.

En dat is ook een van de grote troeven van Long Point... het is een soort van uitvalsplaats voor trekvogels wanneer ze dat enorm Eriemeer (bijna zo groot als België) overvliegen. Iedere dag houden we 'op zuidwestvlaamse stijl' het weer in de gaten om dan al dan niet paraat te staan om de vogels dan letterlijk bijna

'op te vangen'. Vooral nachten met slechter weer na een periode van goed weer of goed weer na een periode van slecht weer, naargelang de tijd en het seizoen zijn dé momenten die we allemaal van dromen eens je daar bent en werkt. Later daarover meer...

Nu, wie dit nog allemaal eens wil nakijken kan dit via volgende internet links te raadplegen... Long Point Bird Observatory is eigenlijk het stiefkind van Bird Studies Canada een organisatie die in combinatie van onderzoek en opleiding informatie verzameld en bijhoudt met conservatie doeleinden voor vogels in Canada en elders in de wereld, hun website: <http://www.bsc-eoc.org/> en Long Point Bird Observatory's site: <http://www.bsc-eoc.org/Lpbo.html>

Bird Studies Canada centraliseert ook vrijwel alle vogeltrekstations in Canada door hun werking wat resulteert in het 'Canadian Migration Monitoring Network', een netwerk dus van vogeltrekstations verspreid over het land die elk volgens een bepaald min of meer gestandaardiseerd protocol vogels en vogeltrek volgen en inventariseren. Alle info over de werking, vrijwilligerswerk, ed... over Long Point en andere vogeltrekstations zijn dus ook op BSC's website te vinden op <http://www.bsc-eoc.org/national/cmmn.html>
Op dit ogenblik wordt er gewerkt door een privé persoon aan een boek over Long Point, website met foto's in dat boek op volgende URL: www.longpointphotography.com
Of je kan me natuurlijk ook altijd persoonlijk contacteren door me te e-mailen: wheatear32@hotmail.com

Ik ga de engelse namen vernoemen ook al weten we dat bv. Eurasian Wigeon gewoon de Smient is... als ik spreek over een vogel, daar er meestal gewoon geen conforme Nederlandse naam voor bestaat, en om het een beetje overzichtelijk te houden. Wie meer over de soorten wil weten kan ik de 'North American Bird Guide', beter bekend als 'de Sibley' aanraden of de wereldbekende 'National Geographic Guide to North American birds' is ook een goede gids. Online kan men op: <http://members.tripod.com/~fieldguide/>
Long Point heeft ook een 'sightingsboard' waar je de recente waarneming kan bekijken, inclusief archieven van vorige jaren, te vinden op <http://www.bsc-eoc.org/lpbo/sightings.html>

Fox Sparrow/Song Sparrow

Maart-april

Het was een lange en koude winter geweest, zelfs naar Zuid-Canadese standaarden toen ik op Long Point aankwam eind maart 2001. Zoals gewoonlijk stijgt de drang naar het openen van de netten naarmate 1 April nadert, dus die waren al enkele keren opengeschoven voor die datum en dus 'migration monitoring' was net begonnen. Weinig tijd en problemen voor het aanpassen aan het vogeltrekstation-leven, want de andere reeds aanwezige vrijwilligers waren zeer aangename mensen en ook de daar werkende leiding was zeer open en behulpzaam. Vreemd misschien maar gedurende een groot deel van het voorjaar waren daar eigenlijk meer buitenlandse vrijwilligers dan Canadezen aanwezig. Langdurige vrijwilligers net als ik waren afkomstig uit: Zwitserland (Jérôme), Duitsland (Cindy), Groot-Brittannië (Vicky), België (Steven en Henri en ook ik natuurlijk), Frankrijk (Stephan en Stephanie)... Canadezen (Sandra en Becky) waren van Toronto en Long Point zelf. De Tip heeft zo zijn eigen leider en dit jaar zou dat Matt worden, afkomstig uit Groot-Brittannië, ook alweer het buitenland dus, en dat zal ie geweten hebben...

Vogels dan maar. Nadat meest van de sneeuw gesmolten is duiken de eerste nog in Amerika

overwinterende vogels op, voornamelijk bestaande uit watervogels: duizenden eenden en zwanen komen uitrusten en herbevooraden op Long Points beschermende baai en kusten. De duikeenden bestaande uit soms wel tot 1/3 van de populatie Canvasback, Redhead, Lesser en Greater Scaup, Bufflehead, zaagbekken: Common en Red-breasted, zee-eenden: White-winged en Surf Scoter... duizenden! Grondeenden gaan meer de moerassen bevolken en bestaan vooral uit American Wigeon, Gadwall, Mallard, Black Duck, Green-winged en Blue-winged Teal, maar ook Wood Duck, Northern Shoveler en Northern Pintail zijn goed vertegenwoordigd. Een zeldzaamheid was een European Wigeon die zich maar raar bekeken moet gevoeld hebben tussen al die American Wigeon. Long Point is ook een van de werelds belangrijkste doortrekplaatsen van Tundra Swan, de Amerikaanse tegenganger van onze Kleine Zwaan en eind maart trekken die vooral door, prachtig is hun geluid, een trompetterend gekonk en getoeter, het is niet uit de lucht... zalig om zo 's morgens op te staan en de zon te zien opkomen, die groepen zwanen, ganzen, Double-crested Cormorants en duizenden eenden heen en weer pendelend tussen de verschillende delen van Long Point, het is werkelijk indrukwekkend!

Yellow Palm Warbler

Zangvogels zijn eerst nog schaars, maar eind maart, als de eerste ietwat warmere dagen hun intrede doen, dan duiken de Dark-eyed Junco's en Fox- American Tree -, Chipping- en Song Sparrows van zuidelijker gelegen voedertafels al op. Red-winged Blackbirds en Brown-headed Cowbirds zijn duidelijk in overmacht in de moerassen en duizenden verzamelen zich 's avonds ergens middenin om te overnachten, wat resulteert in een heen en weer slaaptrek van duizenden, tienduizenden en honderdduizenden kwetterende en fluitende zwarte vogels, elke dag, voor zo'n twee à drie weken lang, tot dat de tijd daar is dat ze nog noordelijker hun broedgebieden beetje per beetje weer gaan bevolken als koning winter zijn greep heeft gelost. Insect etende vogels zijn eerst zeer schaars, maar begin april heb je al genoeg warmte om Hermit Thrush, Golden-en Ruby-crowned Kinglets, Brown Creeper, American Robin (de Merel van Amerika), Tree Swallows te ontdekken. Winter Wren is daar een trekvogel en ook van die kan je een behoorlijk aantal verwachten, Red-breasted Nuthatch is de boomklever van ginder met een pluche-beer achtig geluid, enz... ik kan doorgaan... De eerste echt goeie dag met een warmte front gepaard gaande stuwtrek was 6 april: overgepend van de dagelijkse logboekwaarnemingen: 200 Golden-crowned Kinglets, 50 Brown Creepers, 60 American Tree Sparrow, 80 Dark-eyed Juncos en 40 American Robins, met eveneens aanwezige maar in mindere aantallen, 6 Fox Sparrow, de eerste Eastern Phoebes, Tree Swallows en Purple Martins. Min of meer zeldzaamheden in de periode eind maart/begin april waren er ook, naast de reeds vermelde Eurasian Wigeon was er ook Sandhill Crane, Greater Snow Goose, Trumpeter Swan, Red-throated Loon te zien.

Dé vogel van het voorjaar (en misschien kandidaat voor het jaar...) voor mij was een jong vrouwtje GYR FALCON dat verscheen op de morgen van 8 april voor mijn trektellers ogen voorbijvloog... Na de dagelijkse ochtend census - een vooropgestelde route word binnen een uur afgewandeld en alle vogels worden volgens bepaalde regels langs die route geteld en opgetekend - waar al veel Northern Flickers werden gezien, had ik de toestemming gekregen om te gaan trek tellen op de dijk, net achter Old Cut. Dagelijks worden 's avonds de census waarnemingen en de persoonlijke/individuele waarnemingen verwerkt in een lijst, in het dagelijkse logboek opgetekend voor latere verwerking bijgehouden, dus niks gaat verloren, als het maar vogels zijn!

Dus ik de dijk op, en na amper 7 minuten kwam een grote roofvogel mijn verreikijker beeld ingedoken (ik dacht eerst een kiekendief), ja ingedoken, want toen ik hem in beeld kreeg begon hij net een soort van halve duik te maken. Om dan opnieuw hoogte te winnen en op zo'n 50 meter voor mijn neus voorbij te vliegen over het bosje richting ringhuis en Old Cut... Ik heb nog nooit zo hard geroepen voor een vogel als toen. Iedereen, inclusief een buur die op 300 meter woont en naar zijn auto aan het stappen was om te gaan werken, heeft de vogel kunnen waarnemen, ze hebben me gehoord binnenin het ringlokaal met de deur toe, ik stond 150 meter verder... Maar ik kan jullie verzekeren, het geeft wel iets zo'n mega valk op je frisse maag, in de vroege ochtend op zo'n plaats in zo'n gebied!

Gyr Falcon is daar ook zeer zeldzaam en toeval zijnde Jérôme had een maand ervoor ongeveer de 4de voor Point Pelee ontdekt, een witte fase, de vogel die we nu op Long Point zagen was een donkere onvolwassen... maar dat verhaal is nog niet ten einde, zie later...

En nauwelijks tijd om te bekomen, want die morgen vlogen vlogen tijdens 2,5 uur tellen op de dijk 329 Northern Flickers, 80 Forsters' Tern, 25 Purple Martin, 100'den Tree Swallows, 60 Mourning Doves, 8 Bald Eagle, 5 Northern Harrier, 16 Eastern Phoebe, samen met de eerste Myrtle en Palm Warblers, Eastern Meadowlarks, Yellow-bellied Sapsucker, Brown Thrasher en Turkey Vultures voorbij... alles van de Tip komende... niemand was daar toen aanwezig...

Common Loon zegt het zelf: algemeen, wel het zijn oportunisten of beter, zij kunnen het weten wat koud water is, want die trekken eigenlijk iets later door dan het grote gros van de eenden, samen met Pied-billed Grebes en Long-tailed Ducks (of Oldsquaw zoals de oude (en persoonlijk vind ik mooiere) Amerikaanse naam), het zijn die vogels die echt in het noorden gaan broeden en die dus wachten tot alle of bijna alle ijs weg is. Dat is ook de reden waarom niemand op de Tip was, er was nog veel pakijns aanwezig, vastgesteld een van de dagen ervoor toen een verkenende trip werd gedaan om te zien of 'alles er nog was' naar de Tip. Men kon met moeite rond de tip en aan het strand, dus werd de opening van station 3 maar nog een week uitgesteld.

Het is opmerkelijk wat blootstelling aan wind en andere natuurkrachten op zo'n kleine schaal kan betekenen, de Tip ligt ongeveer 25km verder het meer op van Old Cut, en er was nog geen twijg daar die dacht aan uitlopen, terwijl Old Cut als fris groen begon te worden!

De algemene trek is na 'the day' wat stil gevallen, mede door het terug kouder wordende weer met mindere aantallen van algemene vogels, maar toch, in de namiddag van 12 april werd er op de deur geklopt door op bezoek zijnde vogelkijkers uit Hamilton met de melding dat ze een Yellow-throated Warbler hadden gevonden! Een prachtige vogel, erg vroeg op het jaar en die normaal ergens maar om de 2 jaar eens opduikt ten noorden van Point Pelee... jammer voor zij die ondertussen wel al op de Tip zaten, het weer was ons gunstig geweest en men kon die dag naar de Tip varen, maar zij zouden later nog revanche nemen...

Intussen wat info over Point Pelee ook meegeven, Point Pelee is ook een provinciaal park, ook een schiereiland van het Eriemeer, meer noord-zuid gericht en vooral meer toeristisch en toegankelijk... Toegankelijker, kleiner en toeristischer betekend ook meer vermaak, hotels, ed... in de buurt, dus meer in trek bij vogelkijkers. En dat heeft dus ook geleid tot het feit dat iedere zichzelf respecterende vogelkijker in Noord Amerika eens in z'n leven naar Point Pelee moet gaan om er de voorjaarstrek mee te maken, website: http://parkscanada.pch.gc.ca/parks/ontario/point_pelee/point_pelee_e.htm en waarnemingen van daar op <http://www.web-nat.com/bic/ont/pelee.html> Net als ze tijdens het najaar eens naar Hawk Mountain (<http://www.hawkmountain.org/directry.html>) en eens naar Cape May in New Jersey (<http://www.capemaytimes.com/birds/home.htm>) moeten gaan, gewoon al is het maar om het eens meegemaakt te hebben. En gelijk hebben ze, want er is wel juist, een pak meer ogen vind ook een pak meer vogels en dus ook de kans om er iets goeds uit te halen. We zijn allemaal maar mensen... Nu, wie naar Point Pelee gaat, moet naar Long Point komen ook en dat doen gelukkig meer en meer mensen dan ook, Long Point Bird Observatory bestaat hoofdzakelijk door giften en sponsering van Jan met de pet en dat vraagt veel om het zo vol te houden. Dus, als je ooit in de buurt bent, wip eens binnen, als er geringd wordt, dan zie je niet alleen die Amerikaanse soorten van dichtbij, maar als je een dolar nalaat of spendeerd aan een T-shirt of wat dan ook, steun je nog eens Long Point en natuurbescherming en zo veel meer tegelijk! Doen dus!

Rond en na 15 april begon het weer terug wat te verbeteren en we 'produceerden' oa. vroege waarnemingen van Black-throated Green-, Prairie Warbler, Blue-headed Vireo, Lincoln's Sparrow. Algemene trekkers in redelijke aantallen zijn rond die tijd: Fox-, Field-, Chipping- en Savannah Sparrows, Eastern Towhee en Myrtle Warblers. Steltlopers en meeuwen beginnen ook door te trekken, het ijs in het noorden begint zich ook stillekes aan terug te trekken en dat is duidelijk: Greater- en Lesser Yellowlegs, Dunlin, Pectoral Sandpiper en een uiterst vroege Stilt Sandpiper samen met een Short-billed Dowitcher gaven er wat pit aan. Temeer dat de Stilt Sandpiper Long Point's 2de in het voorjaar ooit was! Dat verklaart meteen ook waarom ze in Europa zo zeldzaam zijn, als ze in Canada al zeldzaam zijn?! Meeuwen op de Tip in de duizenden met als uitschieters 7 Lesser Black-backed, 4 Iceland en 1 Glaucous Gull. En... een tweede Gyr Falcon, ditmaal een witte vorm en het bleef zelfs enkele dagen 'de causeway' onveilig maken. Mogelijks de vogel die Jérôme een maand eerder op Point Pelee had ontdekt!

Op 20 april of zo werd ik naar de Tip gestuurd omdat Matt, de Tipwarden naar huis (= Groot-Brittanië) voor zijn zus' trouwpartij. Hij zal het geweten hebben... Het oorspronkelijke plan was dat hij na een week terug ging keren en ik ging naar Old Cut terug verscheept worden om daar met mijn ruimere kennis en ervaring Jody te assisteren. Maar de Canadese immigratie vond dat het welletjes was voor Matt na 5 keer op 1 jaar in en uit het land te gaan en hield hem aan de grond in Groot-Brittanië. Daar het vrij moeilijk is om een Tip warden te vinden werd ik 'omgedoopt' tot die functie, welliswaar met vrijwilligers status... niet veel verschil dus, alleen een groter bed... Het werd een marathon verblijf van 8 weken op de top van het schiereiland, maar met hulp van een goeie ploeg (Jérôme, Sindy, uit Toronto afkomstige Sandra Znajda en Steven Vantieghem, mijn birding compadre van België in zijn eerste ringerservaring) hebben we het er gered. Ik noem het expleciet 'gered' want het is niet altijd simpel als je zo 30 km van de bewoonde wereld zit en daar met een groep mensen, ervaren en minder ervaren een vogeltrekstation moet gaan runnen. We hadden

evenwel nooit een probleem, werkten zonder verplichtingen en regels en hadden fun!

Elke dag vroeg opstaan en laat slapen, met de zon mee... je ziet de zon opkomen vanachter water, eens iets anders dan de typische zonsondergang en je kan 's avonds langs de noord kant van de tip de zon weer zien ondergaan in het water, 'gelijk het moet zijn'. Je leeft mee met het weer, is het zonnig, regen, wind of windstil, je moet de taken van de dag doen en mee leven met het leven op een vogeltrekstation. Al hebben we de uitersten niet uitgetest, rekening houdende met onze mogelijkheden, kortom het was zeer plezant. Sommige dagen vallen de vogels uit de lucht als de pluizen van de bloeiende wilgen komen, andere dagen moet je zoeken om er eentje te zien te krijgen, maar altijd is er wel iets te beleven... zo gaat dat nu eenmaal tijdens de trek, gelijk waar je bent, is het nu Israel, Beidahe of Fair Isle...

Zoals gezegd eerder, iedereen kan er wel zijn hartje ophalen...

Op een winderige dag kort na mijn aankomst was het alsof je in een goeie ouderwetse NW'er op het staketsel in Oostende stond, alleen we stonden op het dak van het ringerslokaal en we stonden middenin Lake Erie. Vogels van die dag: Red-throated- en Common Loon, alledrie de scoter soorten: Black-, White-winged- en Surf Scoter, Bufflehead, duizenden Oldsquaw, Double-crested Cormorant, zaagbekken, duikeenden, enz... Tegen de wind in trekkende Little Gull en Eastern Kingbird.

Warbling Vireo

Nu, het bleef niet winderig en nieuwe aankomsten melden zich dagelijks aan in het schaarse groen tussen het zand en water... een voordeel bij op Old Cut en Breakwater om er de vogels uit te pikken. Baltimore Oriole, Yellow-breasted Chat, Whip-poor Will, Sora, Worm-eating- en Cerulean Warbler passeerden de revue tussen de steeds talrijker wordende algemenere soorten als Song-, Swamp-, Savannah, White-crowned- en White-throated Sparrows die de gorzensoorten van eerder in het voorjaar vervangen. Eind april brengt gewoonlijk ook enkele Blue-winged- en Golden-winged Warblers, massa's Palm-, Myrtle-, Nashville- en Black-throated Green Warblers, Blue-headed Vireo, Sapsuckers, House Wrens, de eerste Ruby-throated Hummingbird, Red-eyed Vireo, Blue-gray Gnatcatcher, Lincoln'- en Grasshopper Sparrows. Zwaluwen zijn terug in redelijke aantallen: Bank-, Barn-, Tree-, Cliff- en Northern Rough-winged Swallows. Ovenbird, Black-and-white Warbler zijn nog op 1 hand te tellen nu... terwijl die soorten arriveren, vertrekken er ook telkens meer en meer soorten naar het noorden. 's Nachts kan je de Oldsquaw horen overtrekken met hun kenmerkende geroep een ervaring op zich! Mergansers, scoters, Iceland Gull en Rough-legged Hawk die normaal al noordelijker hadden moeten zijn worden nu echte zeldzaamheden. We ringden nooit meer dan 200 vogels per dag, maar een goeie 100 White-throated Sparrows alleen al op een dag was genoeg... Er was ook tijd nodig om een beetje 'training' te geven aan dat werd dus ook op geregelde tijdstippen gedaan als er niet teveel vogels in het lab waren. Je moet weten, er worden veel meer gegevens verzameld dan zeg maar op een typische Belgische ringsessie. Naast vleugelmaat, leeftijd en geslacht wordt er ook vet, rui en sleet details opgenomen en al die dingen vragen tijd...

Mei

Mei is de maand waarin het moet gaan gebeuren, dat hoopt toch iedereen, als je daar werkt en leeft denk je maar aan een ding als er over trek gepraat wordt... fall-out. Een fall-out day is een dag waarop de weersomstandigheden zo zijn dat de vogels op trek gegaan in de avond en nacht tevoren gedwongen worden

om te landen op het schiereiland, nu er wordt van een fall-out gesproken als je grote aantallen van liefst veel soorten vogels hebt. En Mei kondigde zichzelf aan met een BANG!

Ik herinner mij 's morgens buiten te gaan en te luisteren naar het chippen en tikken van vogels en de beslissing te nemen of we nu enkel de netten in de tuin of ook die van in de wilgen op de Tip gingen openen of niet. In 3 dagen tijd werden op Old Cut en de Tip 824 vogels geringd, zonder cassettes of geluid (in tegenstelling met Belgische ringsessies).

Maar het waren niet alleen White-throated Sparrows die in de netten arriveerden... Mei is de maand van de WARBLERS! De eerste kalme nachten met een zuidelijke warme luchtstroom zijn diegene die de warblers 'brengen', als die dan gepaard gaan met wat regen tegen de morgen of een mistbank boven het meer... het brengt die kleurrijke zangers aan de grond en in de netten! Blackburnian-, Magnolia-, Hooded-, Chestnut-sided-, Nashville-, Cape May-, Yellow Warblers, Ovenbird, Northern Parula, de lijst is lang, ik ga ze niet allemaal geven, maar vele soorten vingen of zagen we in de dubbele cijfers... Enkele aantallen: Black-throated Green- (25), Palm- (40), Myrtle- (100) en Nashville Warblers (20). Er werden tot 140 soorten per dag gezien: 25 soorten zangers, 5 soorten wrens, 6 soorten vireos, 5 soorten lijsters, vliegenvangers, orioles, cuckoos, finches, buntings, icterids, sparrows en swallows. Beste soorten waren Yellow-breasted Chat, nog een Yellow-throated Warbler (de revanche van de Tip crew), Northern Parulas, Kentucky-, Worm-eating- en Cerulean Warblers. Prairie-, Brewster's-, Blue-winged Warblers, Whip-poor-Will, Summer Tanager, Sedge Wren en Marsh Wren, Red-headed- en Red-bellied Woodpecker, Orchard Oriole, Great-crested Flycatcher. Dagelijks zagen we Rose-breasted Grosbeaks, Scarlet Tanager, Common Yellowthroat, Bobolink, Chimney Swifts. Steltopers als Dunlin, White-rumped-, Semi-palmated-, Least-, Solitary Sandpipers, Yellowlegs, enkele Whimbrel, Black-bellied en Semi-palmated Plover en meer van dat. Hawks? Broad-winged-, Red-tailed-, Sharp-shinned- en Cooper's Hawks waren geen zeldzaamheden, Peregrine en American Kestrel Falcons ook, Northern Harrier, en meer...

Prothonotary Warbler

Ergens werd vermeld dat 'some days the warblers were so all over the trees that they looked like ornaments on the Christmas tree with golden, yellow, green, blue, white en red colors', wel het had er wel een beetje weg van!

Om alles een beetje in chronologische volgorde te plaatsen, zij die een trip plannen kunnen er rekening mee houden, dat ook op Long Point niet alles ineens toekomt... de zeldzame Louisiana Waterthrush, Blue-winged-, Black-and-White-, Black-throated Blue-, Black-throated Green en Nashville Warbler zijn zowat de eersten, gevolgd door Magnolia-, Hooded-, Chestnut-sided-, Cape May-, Bay-breasted- en Yellow Warblers samen met Northern Waterthrush, American Redstart en Northern Parula, de opvolgers. Latere soorten zijn

Blackpoll-, de kleine Wilson's-, de prachtige Canada-, Mourning-, Prairie Warblers, om maar enkele te noemen van 32 soorten ooit waargenomen daar.

Bij de lijsters zal je eerst Hermit-, dan Wood-, dan Swainson's- en Gray-checked Thrush te zien krijgen. Vireo's? Blue-headed-, Warbling- en Red-eyed, met de zeldzame White-eyed- en Yellow-throated Vireos, dan de Philadelphia Vireo. Geleidelijk lopen de aantallen op, 10 mei is zowat de beste moment om nog late voorjaars- en winter soorten te zien, en al vroege echte zomersoorten.

Elk jaar word er een Birdathon georganiseerd, een big-day waarbij sponsors worden gezocht door alle deelnemende vogelkijkers en waar het geld naar bestaande en nieuwe projecten gaat door het Baillie Bird-Athon fund. Mensen die een onderzoek willen opstarten en daar fondsen voor nodig hebben, sturen een projectvoorstel binnen, een raad beslist dan jaarlijks wie wat krijgt van het fonds, dat is dus een van de voorbeelden van wat er met het geld gebeurt. Een ding is plezant, je kan je Birdathon doen eender waar ter wereld, als het maar ergens in de maand mei is. Je hoeft geen gansde dag te gaan vogelen zelfs, je bent volledig vrij en je krijgt altijd een deelnemers pakket met een originele T-shirt en er zijn leuke prijzen te winnen! Meer info: <http://www.bsc-eoc.org/organization/brdathon.html>

Het is telkens een groot evenement en als je je trip kunt plannen met de Birdathon, ben je zeker van extra, onverwachte soorten. Dit jaar werden er op Long Point op 12-13 mei zo'n 125 soorten gezien, inclusief een Mississippi Kite, Summer Tanager, verschillende Louisiana Waterthrushes, Kentucky-, Brewster's (een hybride Golden-winged x Blue-winged Warbler), Worm-eating-, Cerulean- en Prothonotary- en Orange-crowned Warblers (allen tamelijk moeilijk te zien te krijgen), Acadian Flycatcher, en nog veel meer toffe soorten.

Logisch, na het weekend zakken de waarnemingen een beetje, maar een Blue Grosbeak deed ons weer de ogen openhouden en we vonden verschillende Northern Parula's en Prairie Warblers, normaal niet zo talrijk in Long Point, maar het voorjaar 2001 bleek een goed jaar te zijn voor die soorten.

Point Pelee is zowat de barometer voor Long Point, in vogelvlucht een 200 km naar het zuiden, dus een nacht vliegen voor de vogels... en ik kopieer hierbij het bericht dat verscheen op het Long Point Sightings Board: May 17 - May 20

A very large push of migrants came through the Long Point region this week. With the rumour of a fall-out at Point Pelee on the morning of the 17th, the anticipation of countless flocks of birds ran high at all of the field stations. Sadly though, the fall-out never materialized, and the stations recorded a very modest selection of birds. One good highlight on the 17th was an adult Laughing Gull, which was roosting on the south beach just outside the Long Point Provincial Park boundary. Other noteworthy sightings on the 17th include a pair of Bald Eagles at Old Cut, and the first two Mourning warblers of the Year at the Tip.

The fall-out that everyone was hoping for on the 17th, finally came through on the 18th, with all of the field stations having their busiest day of the year. The crew at Breakwater came through with an adult Mississippi Kite, and a banded Worm-eating Warbler. A Prothonotary warbler and 169 Birds in total were banded at the tip including 2 Hooded Warblers and 1 Prairie Warbler.

The volunteers at Old Cut also managed to observe and band a fair number of birds, including 39 Magnolia Warblers, 26 Gray Catbirds, and 19 Wilson's Warblers.

On the 19th of May an Orchard Oriole was observed at Breakwater, and a male Wilson's Phalarope was found along the causeway. The bird activity began to slow down somewhat on the 20th, but the Tip volunteers managed to see a nice diversity of shorebirds.

Het was eigenlijk veel spectaculairder dan dat, want alle warblers zaten hoog in de bomen, haastig jagend op alles wat voedsel is, bijtankend voor de nog verre reis naar de broedgebieden in de bossen van het hoge noorden. Ikzelf noteerde (al was ik ziek en verzwakt door een keelinfectie waarbij ik 9 dagen niet kon eten) 20 soorten warblers in het bosje achter Old Cut, voeg daarbij de vireos, lijsters, vliegenvangers, Scarlet Tanagers, gorzen, kinglets, roofvogels, enz, enz... mijn al zwakke armen en nek deden gewoon pijn van omhoog te kijken en telkens weer 'wow, prachtig' te denken. Als je het nooit gezien hebt, kan je het niet vergelijken, maar het is werkelijk als een kerstboom met flikkerende lichtjes, alleen hebben ze vleugeltjes en maken ze tijd geluidjes! En dit was eigenlijk nog niks, in Texas werden er op High Island ooit 7000 Scarlet Tanagers gezien op een paar uur tijd, de bomen moeten bloedrood gezien hebben!

Na de grootte fall-out van 17-18 mei werd het wat stiller voor een tijdje door het slechte weer, maar dan op 22-23 mei kwam een tweede golf van trekkers, ditmaal vliegenvangers: Least, Willow- en Alder- en vooral Yellow-bellied Flycatchers, Swainson's en Gray-checked Thrushes waren in elk bosje te vinden, late doortrekkende warblers als Mourning-, Yellow-, Wilson's Warbler, American Redstart en Red-eyed Vireos

waren ontelbaar bijna. Vooral vrouwtjes en onvolwassenen van de vroeg doortrekkende soorten daarbij gerekend en je komt weer uit op een mooi lijstje! 100-den Cedar Waxwings kwamen in hele zwer;en over onze hoofden, gelukkig enkele in het net ook! Al was het weer niet goed meewerkend om te ringen, maar het was niettemin toch de moeite om buiten te komen en te blijven kijken naar die prachtige vogels. De meesten zijn ook niet schuw en makkelijk waar te nemen, ik herinner me goed de Ovenbird die gewoon op het dek naast mij kwam zitten toen ik stond te schuilen in de regen, of de Cape May Warbler, een adult mannetje dat 3 dagen in dezelfde (totaal out of place) Forsythia struik zat, vlak naast het gebouw (in 2000 zat in dezelfde struik 2 dagen een adulte Cerulean Warbler!). De wilgen staan in bloei en trekken veel insecten aan en de jonge blaadjes de rupsen. Wat dan weer de laat-doortrekkende Black-billed en Yellow-billed Cuckoo's aantrekt, ach ik kan blijven doorgaan...

Blackpoll Warbler

Na 25 mei begint de trek af te zwakken, maar niettemin kan goed zoeken en volhouden nog een en ander in het laadje brengen: Gray-cheeked Thrush, Great-crested Flycatcher, Acadian Flycatcher, de koekoeken, Blackpoll- en Mourning-, Wilson's Warbler komen nog altijd door of zijn nu aan het pieken, Olive-sided Flycatcher is relatief zeldzaam maar niettemin zeer indrukwekkend door zijn grootte en zijn explosieve 'wit-thrree-beeee' zang (quick-three-beers maakten wij daarvan). Op het vasteland werden nog Franklin's Gull en Glossy Ibis aan de ellenlange lijst toegevoegd, steltlopers van het moment zijn oa. Hudsonian Whimbrel, Red Knot, White-rumped Sandpiper, enz... Op 28 mei ontdekte ik in zeer winderige omstandigheden een Arctic Tern tussen de Forster's en Common Terns op de tip van de tip, vreemd, maar een nieuwe soort voor Long Point! Een Acadian Flycatcher op de 29ste moest mij overtuigen door te roepen, anders bijna niet te doen om te herkennen, speciaal deze want hij had de hoogste wilg uitgekozen met de meeste dode takken!

Juni

En dan is het juni, het zo korte voorjaar gaat over in de zomer, de broedvogels installeren zich, de muggen zijn hun hoofdvoedsel (en wij van de muggen), planten en bomen bloeien en groeien weelderig, de broedvogel surveys beginnen. Ja, jaarlijks word er een breeding bird survey gedaan op een aantal plots op het schiereiland. Het is heet, de laatste vogels trekken nog door maar op 10 juni worden de laatste netten opgerold en gesloten gehouden tot 5 augustus, het voorjaar is over. Een zoveelste voorjaar op vogelparadijs Long Point is over.

Besluit

Besluit: ik zou als ik de tijd en de mogelijkheid zou hebben het vele keren willen overdoen, het is een overweldigende plaats, niet spectaculair van landschap rondom (vergeleken met andere plaatsen in Canada die we kennen vanop National Geographic of zo), maar een weelde van vogels, biotopen, insecten, planten, dieren kan een natuurliefhebber er jaren zoet houden en doen terug komen. Voeg daarbij de uitdaging om met jonge en enthousiaste mensen te werken aan een groter globaal idee van natuurbescherming, het maakt een van de rijkere ervaringen in mijn leven die ik voor altijd zal blijven koesteren. Het mooiste van al zijn misschien die kleurige vogels die in een eerst nog dorre omgeving al vroeg in het voorjaar kleur in het leven brengen, zie foto van de Prothonotary Warbler...

Dank u om dit verslag door te nemen en hopelijk kan je er iets uithalen om jouw volgende vakantie te regelen of heeft het je overtuigd om ook je vrijwilligersschoenen aan te trekken en het ook eens aan der lijve te gaan ondervinden. Doen!

© Foto's, met uitzondering van de luchtfoto en de Prothonotary Warbler voor dit verslag zijn afkomstig, met toestemming van Powdermill Nature Reserve Field Station of Carnegie Museum of Natural History en de copyright ervan blijft bij deze eigenaars! De luchtfoto is eigendom van Bird Studies Canada.